

ΧΑΙΡΕΓΙΑΡΟΔΕΙΤΑ· ΚΑΙΛΥ

1:7

	Ε ΣΤΗΚΕΛΕΙΕΝΝΟΙΑΛΕΓΩΝ
	ΑΡΑΤΙΣΗΠΟΘΕΝ· ΗΔΕΑΚΟΥ
5	ΕΔΗΣΕΙΝΕΤΤΑΤΡΑΝΚΑΙ ΘΥ
	ΝΟΜΑΤΟΥΜΩΝ· ΗΜΕΝΜΟΙ
	ΧΩΝΤΑΓΡΙΕΛΛΔΕΚΜΗ
	ΤΡΟΣΑΘΗΝΛΙΑΣ· ΕΦΥΗΝΤΑ
	ΤΡΟΣΤΕΕΡΜΙΘΝΕΟΣΕΤΤΙΦΑ
10	ΝΙΑΔΕΜΟΙΟΥΝΟΜΑΤΤΟΛΛΗ
	ΜΕΝΕΣΕΙΔΟΝΕΓΩΓΑΙΑΝΤΑΣΑ
	ΤΕΕΤΤΑΛΕΥΣΑΘΑΛΑΤΤΑΝΔ
	ΗΓΑΡΕΜΟΙΓΕΝΕΤΗΣΚΑΙΓΑΜΕΤΗ
	ΝΑΥΚΛΗΡΟΙΟΥΣΕΦΕΜΗΝ ΔΘ
15	ΠΑΛΑΜΕΣΙΝΑΙΙΑΙΣΥΠΟΤΥΝΒΗ
	ΘΑΝΟΝΤΑΣΟΑΒΙΟΣΔΕΜΟΙΒΙΟΣ
	ΤΟΤΡΙΝΝΕΝΜΟΥΣΕΕΦΥΗΝΕΟΦΙ
	ΙΣΤΕΜΕΤΕΣΧΟΝ· ΦΙΛΕΣΤΕΛΕΙΤΗ
	ΜΕΝΕΣΩΣ ΓΥΝΗΤΥΝΗΣΙΠΟΛΛΑΤΤΑ
	ΡΕΣΧΟΝ· ΕΙΣΕΥΣΕΒΙΗΝΑΦΩΡΩΣ/
20	ΚΑΙΔΗΚΛΕΙΝΗΡΗΚΑΜΑΤΟΝΤΟΛΥΝΕ
	ΝΕΚΑΜΕΝ· ΕΓΝΑΣΑΦΩΣ· ΟΥΚΑΤΕ
	ΣΕΒΙΑΝΕΙΣΙΝΑΙΘΝΗΤΙΤΥΧΑΙ
	ΕΡΜΟΓΕΝΗΣΑΝΚΥΡΑΝΟΣΚΑΙΤΟΜΙΤΗ
25	ΦΛΗΣΟΙΝΑΤΛ· ΤΙΓΔΑΥΤΟΥΣ ΥΝΒΙΚ
	ΣΥΧΑΡΙΣΤΩΜΦΙΑΣΧΑΡΙΝΑΛΕΘΗΚΛ

χαίρε παροδεῖτα· καὶ σύ·

ἔστηκες ἐπ' ἐγνοίᾳ λέγων· ἀρά τίς γὰρ πόθεν γῆδε;
ἄκουε δὴ ξεῖνε πάτραν καὶ οὖνομα τούμον.

ἢν μὲν μοι χθῶν τὸ πρὸν Ἑλλάς·

5 ἐκ μητρὸς Ἀθηναῖς ἐφύηγ πατρός τε Ἐρμιονέος.

Ἐπιφανία δέ μοι οὖνομα.

πολλὴν μὲν ἔσειδον ἐγὼ γαῖαν πᾶσάν τε ἔπλευσα θάλατταν.

ἢν γὰρ ἐμοὶ γενέτης καὶ γαμέτης ναύκληρος,

οὐδὲ ἐθέμην παλαμῆσιν αἰ[μ]ατίς ὑπὸ τύβω θανάτας.

10 ὅλβιος δέ μοι βίος τὸ πρὸν ἢν·

ἐν Μούσες ἐφύηγ σοφίης τε μετέσχον·

φίλες τε λειπομένες ὡς γυνὴ γυνηῇ πολλὰ παρέσχον

εἰς εὐσεβίην ἀφορῶσα·

καὶ δὴ κλεινήρη κάματον πολὺν ἐνένκαμεν.

15 ἔγνω σαφῶς·

οὐ κατ' εὐσεβίαν εἰσὶν αἱ θυητῶν τύχαι.

Ἐρμογένης Ἀγκυρανὸς καὶ Τομίτης φυλῆς Οἰνώπων

τῇ ἑαυτοῦ συγβίω εὐχαριστῶν μνείας χάριν διέθηκε.